

עומת גמלה דבר מועט ואם היה כהן
אחר קרבו חסור בין לדידה מזה הוי
והוא מ"ס לא למד ממעט פהמה צ"ל
גמלה ומהא"ו קמ"א(ג) צ"ל
שהפרש תרומה מכריז מ"הא"ו ובפ"ק דיומ"א (דף י'
ובמוחה ובמעט דקמ"ר ההס
דמחלוקת קמ"ר דהי מדינתו לנחמ
אלה לפרשיו מן הפסוק על החיוב
ובדמ"א מן הלוקח מן עובד סוכנים
למ"ד ע"י קנין חיובו תממם ולא חזו
לפי: **ואתרי** למענה בה משה
דמולין: ובקנין (וחסיד דף ק"ג) למשה
ולגדולה כדרך שהמלכים חולקין וצ"ל
ובמחלד ובכל מעטת כחיד למשנה
אשילו בזהוה ובחסיס וקניסיה כדמשמע
הכא וגבי תרומה לא מלטי שלכ"ך
בשום אכלה בגדולה דשמה לא שייך
גדולה אלא בשכ"ר: **תרומות** חלה
לארץ בעלה ברוב: להסירה לכהן
מזה קמ"ר דקמ"ר רבה מבטל לה
ברוב (ואשילו) צימי טומאה ולא
כעו שפרש הקוממסר לחולקו זה ולא
בעיה אחר ומזה דכתיב מזה מוכח
במנחה שצ"ק רבי ישמעאל (דף י'
י"ח) דלאסרוה לר' גבי מלה שובד
סוכנים בלר' ותרומתו בעלה לארץ
מודיעין ותרומה שאו"פ פסוק חלה נאכלת
לר"ס ותרומתו ארינה מומעטין י"ח דייק
ההס הא דקמ"ר דממעטת משמע חז"ה
שולה לאכל לר"ס אלא בחדר ומזה:
רבה מבטל לה ברוב ס' רבה
גמר שיהא כהן ר' דלחמין
רבה מדציה עלי קמ"ר אכל רבה לא
היה כהן כדמוכח בפרק הכרוב (חולין
דף קל"ג) דאל"ר רבא ושמייה ז"ל ע"י
ממעטת ס' **ואר"ר** והולך וחס"י
מפרש: משמע לא כל בני עוקף מיהו
היינו יוכל לפרש שבחמורנה לארץ
שיפרש הפסוקה כל יסאל מקרי
שיקיים כן עוקף אכל בקוממסר פי'
דלוקל (הולך כ"ג) ושייר כדי תרומה
ויפרשה בחמורנה: **דלוקל** מה
קולה לה חלה ואכל לה כהן קמן.

מקומות לר"ך חלק בדברים כי היא
(דף נ"ב) גבי סנה דמפרש: **מלתא**
מחלוקת דלמ"ר דלמ"רין דלי רובא לאו
חזו אכלי כילה ז"ל בחאפיהו ולמה
אמו לפרשיו מן הפסוק על
ובמוחה ובמעט דקמ"ר ההס
דמחלוקת קמ"ר דהי מדינתו לנחמ
אלה לפרשיו מן הפסוק על החיוב
ובדמ"א מן הלוקח מן עובד סוכנים
למ"ד ע"י קנין חיובו תממם ולא חזו
לפי: **ואתרי** למענה בה משה
דמולין: ובקנין (וחסיד דף ק"ג) למשה
ולגדולה כדרך שהמלכים חולקין וצ"ל
ובמחלד ובכל מעטת כחיד למשנה
אשילו בזהוה ובחסיס וקניסיה כדמשמע
הכא וגבי תרומה לא מלטי שלכ"ך
בשום אכלה בגדולה דשמה לא שייך
גדולה אלא בשכ"ר: **תרומות** חלה
לארץ בעלה ברוב: להסירה לכהן
מזה קמ"ר דקמ"ר רבה מבטל לה
ברוב (ואשילו) צימי טומאה ולא
כעו שפרש הקוממסר לחולקו זה ולא
בעיה אחר ומזה דכתיב מזה מוכח
במנחה שצ"ק רבי ישמעאל (דף י'
י"ח) דלאסרוה לר' גבי מלה שובד
סוכנים בלר' ותרומתו בעלה לארץ
מודיעין ותרומה שאו"פ פסוק חלה נאכלת
לר"ס ותרומתו ארינה מומעטין י"ח דייק
ההס הא דקמ"ר דממעטת משמע חז"ה
שולה לאכל לר"ס אלא בחדר ומזה:
רבה מבטל לה ברוב ס' רבה
גמר שיהא כהן ר' דלחמין
רבה מדציה עלי קמ"ר אכל רבה לא
היה כהן כדמוכח בפרק הכרוב (חולין
דף קל"ג) דאל"ר רבא ושמייה ז"ל ע"י
ממעטת ס' **ואר"ר** והולך וחס"י
מפרש: משמע לא כל בני עוקף מיהו
היינו יוכל לפרש שבחמורנה לארץ
שיפרש הפסוקה כל יסאל מקרי
שיקיים כן עוקף אכל בקוממסר פי'
דלוקל (הולך כ"ג) ושייר כדי תרומה
ויפרשה בחמורנה: **דלוקל** מה
קולה לה חלה ואכל לה כהן קמן.

עין כשפה
גד סצה

מקומות לר"ך חלק בדברים כי היא
(דף נ"ב) גבי סנה דמפרש: **מלתא**
מחלוקת דלמ"ר דלמ"רין דלי רובא לאו
חזו אכלי כילה ז"ל בחאפיהו ולמה
אמו לפרשיו מן הפסוק על
ובמוחה ובמעט דקמ"ר ההס
דמחלוקת קמ"ר דהי מדינתו לנחמ
אלה לפרשיו מן הפסוק על החיוב
ובדמ"א מן הלוקח מן עובד סוכנים
למ"ד ע"י קנין חיובו תממם ולא חזו
לפי: **ואתרי** למענה בה משה
דמולין: ובקנין (וחסיד דף ק"ג) למשה
ולגדולה כדרך שהמלכים חולקין וצ"ל
ובמחלד ובכל מעטת כחיד למשנה
אשילו בזהוה ובחסיס וקניסיה כדמשמע
הכא וגבי תרומה לא מלטי שלכ"ך
בשום אכלה בגדולה דשמה לא שייך
גדולה אלא בשכ"ר: **תרומות** חלה
לארץ בעלה ברוב: להסירה לכהן
מזה קמ"ר דקמ"ר רבה מבטל לה
ברוב (ואשילו) צימי טומאה ולא
כעו שפרש הקוממסר לחולקו זה ולא
בעיה אחר ומזה דכתיב מזה מוכח
במנחה שצ"ק רבי ישמעאל (דף י'
י"ח) דלאסרוה לר' גבי מלה שובד
סוכנים בלר' ותרומתו בעלה לארץ
מודיעין ותרומה שאו"פ פסוק חלה נאכלת
לר"ס ותרומתו ארינה מומעטין י"ח דייק
ההס הא דקמ"ר דממעטת משמע חז"ה
שולה לאכל לר"ס אלא בחדר ומזה:
רבה מבטל לה ברוב ס' רבה
גמר שיהא כהן ר' דלחמין
רבה מדציה עלי קמ"ר אכל רבה לא
היה כהן כדמוכח בפרק הכרוב (חולין
דף קל"ג) דאל"ר רבא ושמייה ז"ל ע"י
ממעטת ס' **ואר"ר** והולך וחס"י
מפרש: משמע לא כל בני עוקף מיהו
היינו יוכל לפרש שבחמורנה לארץ
שיפרש הפסוקה כל יסאל מקרי
שיקיים כן עוקף אכל בקוממסר פי'
דלוקל (הולך כ"ג) ושייר כדי תרומה
ויפרשה בחמורנה: **דלוקל** מה
קולה לה חלה ואכל לה כהן קמן.

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

שוכת הנאה להבעלי כבוד (י"ח) ישראל שהפריש
תרומה מכריז ומצא ישראל אחד ואמר לו
הא לך פלע זה והנהי לכן בתי בתן פורת אמ
יהיה כהן לכהן אסור (י"ח) ותנא שאי מעמא לא
קאמר מתנות כהונה: אמר לך תרומה
דקדושת הגוף היא דכיון דלא מתרחא לא
ארי למישי בה, והני כיון דקדושת רמים גינהו
ארי למישי בהן (ט) ג' (ז"ל) מתחלה
קדושתיהו אריבעה וחי' ותנא למינה בהן
בגד דחולין אמר רבא **תורת הנהי לא**
[י"ח] אין בה משים כהן המסייע בבית הגרנות
רב חמא יהיב ליה לשמיעיה אמר **שמאל**
תורת הנהי לאיך במילה ברוב, רבה
מבמלה ברוב ואוכל לה בימי שומארו, רב
תנא בריה דרב יחישי ב"י מתרמי ליה חמא
דחילוך ויהי רמי רמי רמי דחולין וחדא
נמלא דתולין (ז) ושקיל הדומין ואילך רמי
ודא ושקיל חמא, ואמר **שמאל** **תורת הנהי**
אוכל והולך ואח"כ ספריש ואמר
שמאל אין תורת הנהי לאיך אסורה אלא
באכילה אבל בנגיעה לית לה בה, אמר רבינא
אחילוך גינה קוצה ליה חלה ואוכל לה כהן
קמן ואי ליה כהן קמן שקלה לה בריש מסא
וישריא בתערא וחדר מפרישא חלה אחריתי
כי היכי דלא תשחבה תורת חלה ואוכל לה
כהן גדול, **רבנן** ורב עמרם ורבי בר המצא
הו קאולי בארמא סליק רב עמרם לאפניו
אראי הויה איתתא עלת קמיהו אמרה להו
מקא מת מהו שישבול ואוכל תורת הנהי
אמר ליה רב נתנן לרבי בר חמא
וכי

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה

עין כשפה
גד סצה